

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 605/2025
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „ШЛЕПУЈЕМО БАСРАК“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Дарко Милосављевић, адвокат из ..., против туженог Република Србија-Министарство финансија-Управа царина Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 900/25 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 900/25 од 23.04.2025. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж 900/25 од 23.04.2025. године, потврђено је решење Привредног суда у Београду Пл 35/25 од 03.02.2025. године којим је одбачена тужба са предлогом за издавање платног налога поднета дана 31.01.2025. године.

Против правноснажног решења донетао у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања с позивом на члан 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности посебне ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Побијаном другостепеном одлуком потврђено је решење првостепеног суда којим је одбачена тужба са предлогом за издавање платног налога ради исплате дуга од 1.470.960,00 динара с позивом на члан 455. став 1. и 4. ЗПП и члан 52. став 3. и 300. став 2-4 Закона о извршењу и обезбеђењу. Чланом 455. став 1. ЗПП прописано је да ако се тужбени захтев односи на доспело потраживање у новцу, а то се потраживање доказује веродостојном исправом приложеном тужби у изворнику или овереном препису, суд ће, под условом да је приложен доказ о урученој опомени за плаћање доспелог потраживања, да изда налог туженом да исплати тужбени захтев (платни налог), а ставом 4. је прописано да ако на основу веродостојне исправе може да се тражи извршење у складу са законом којим се уређује извршење и обезбеђење суд ће да изда платни налог само ако тужилац учини вероватним постојање правног интереса за издавање платног налога. Ако тужилац не учини вероватним постојање правног интереса за издавање платног налога, суд ће тужбу да одбаци. Чланом 52. став 2. тачка 3. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да је веродостојна исправа и рачун домаћег или страног лица са отпремницом или другим писменим доказом о томе да је извршни дужник обавештен о његовој обавези. Позивање тужиоца на погрешну примену материјалног права и решење Врховног касационог суда Прев 285/2021 не представља основ релевантан за изјављивање ревизије у смислу члана 404. ЗПП, имајући у виду другачији чињенични основ и предмет одлучивања у односу на предмет спора у овом поступку.

С обзиром на наведено, а на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, 72/11...10/23) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија

Тужилац је поднео тужбу дана 31.01.2025. године. Вредност предмета спора је 1.470.960,00 динара.

Према одредби члана 487. став 1. Закона о парничном поступку предвиђено је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се

тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 420. став 1. и 2. странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Из наведених разлога Врховни суд је применом одредбе члана 14. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић